Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 15 юли 2004 година

за прилагане на Директива 64/432/ЕИО на Съвета относно допълнителните гаранции при търговията в Общността с говеда във връзка с инфекциозния ринотрахеит по говедата и одобрението на представените от някои държави-членки програми за изкореняване на болестта

(нотифицирано под номер C(2004) 2104)

(текст от значение за ЕИП)

(2004/558/ЕО)

(ОВ L 249, 23.7.2004 г., стр. 20)

Изменено със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Решение 2007/584/ЕО на Комисията от 21 август 2007 година	L 219	37	24.8.2007 г.
►**M2**	Решение 2008/233/ЕО на Комисията от 17 март 2008 година	L 76	56	19.3.2008 г.
►**M3**	Решение 2010/433/ЕС на Комисията от 5 август 2010 година	L 205	7	6.8.2010 г.
►**M4**	Решение за изпълнение 2011/674/ЕС на Комисията от 12 октомври 2011 година	L 268	17	13.10.2011 г.
►**M5**	Решение за изпълнение 2014/90/ЕС на Комисията от 14 февруари 2014 година	L 46	10	18.2.2014 г.
►**M6**	Решение за изпълнение 2014/703/ЕС на Комисията от 8 октомври 2014 година	L 294	43	10.10.2014 г.
►**M7**	Решение за изпълнение (ЕС) 2015/250 на Комисията от 13 февруари 2015 година	L 41	43	17.2.2015 г.
►**M8**	Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1765 на Комисията от 30 септември 2015 година	L 257	44	2.10.2015 г.

▼B

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 15 юли 2004 година

за прилагане на Директива 64/432/ЕИО на Съвета относно допълнителните гаранции при търговията в Общността с говеда във връзка с инфекциозния ринотрахеит по говедата и одобрението на представените от някои държави-членки програми за изкореняване на болестта

(нотифицирано под номер C(2004) 2104)

(текст от значение за ЕИП)

(2004/558/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине [1], и по-специално член 9, параграф 2 и член 10, параграф 2 от нея,

като има предвид, че:

(1) При инфекциозния ринотрахеит по говедата се проявяват явни клинични симптоми на инфекция, дължаща се на вирус херпес от тип 1 (BHV-1). по говедата. Тъй като редица инфекции от този вирус имат субклинична фаза, мерките за борба трябва да бъдат насочени към изкореняване на инфекцията, а не към подтискане на симптомите.

(2) В приложение Д, част II към Директива 64/432/ЕИО „инфекциозният ринотрахеит“ се посочва в списъка на болестите, за които могат да бъдат одобрени национални програми за борба и изисквани допълнителни гаранции.

(3) Германия представи програма, с която се цели изкореняване на BHV-1 във всички региони на територията ѝ, отговаряща на определените критерии в член 9, параграф 1 от Директива 64/432/ЕИО, и която предвижда правила, приложими при придвижванията на говеда на националната ѝ територия, еднакви с тези, които — приложени преди това в Австрия, в провинция Bolzano - Италия, и в Швеция — позволиха изкореняване на болестта в тези страни.

(4) Програмата, представена от Германия, и допълнителните гаранции във връзка с търговията в Общността с говеда, изисквани от тази държава, за да бъде гарантиран успехът, бяха одобрени с Решение 2004/215/ЕО от 1 март 2004 г. за прилагане на Директива 64/432/ЕИО на Съвета относно допълнителните гаранции при търговията в Общността с говеда във връзка с инфекциозния ринотрахеит по говедата и одобрението на представените от някои държави-членки програми за изкореняване на болестта [2].

[1] ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 21/2004 на Комисията (ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8).
[2] ОВ L 67, 5.3.2004 г., стр. 24.

▼B

(5) Допълнителни гаранции има за Дания, Австрия, Финландия и Швеция, както и за Италия — провинция Bolzano. Тези държави-членки считат, че територията им е незасегната от инфекциозния ринотрахеит по говедата; Италия е на същото мнение по отношение на провинция Bolzano. В съответствие с член 10, параграф 1 от Директива 64/432/ЕИО те представиха на Комисията доказателствени документи, установяващи, че положението се наблюдава непрекъснато.

(6) Уместно е към тези държави-членки и към регионите на тези държави, признати за незасегнати от това заболяване и фигуриращи понастоящем в приложението към Решение 93/42/ЕИО на Комисията ([1]), да се прилагат минимални условия относно експедирането на говеда за отглеждане и за наемане към други държави-членки.

(7) За образец на лабораторни тестове BHV-1 Световната организация за здравето на животните (СОЗЖ) прие като международни норми на СОЗЖ за тестовете BHV-1 силно положителен серум, слабо положителен серум и отрицателен серум, с които примерните лаборатории на СОЗЖ разполагат за инфекциозния ринотрахеит по говедата в съответствие с Ръководството за нормите за диагностични тестове и за ваксини ([2]).

(8) Появиха се проблеми при междуобщностния обмен на говеда, породени от различните правилници по отношение на инфекциозния ринотрахеит по говедата на някои държави-членки.

(9) За по-голяма яснота и за да се гарантира езиковото съответствие на мерките се налага прегрупиране в едно единствено решение одобрението на германската програма и допълнителните гаранции относно инфекциозния ринотрахеит по говедата, като Решение 2004/215/ЕО бъде отменено.

(10) Предвидените в настоящото решение мерки са съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Представените програми от държавите-членки, които фигурират в първа колона на таблицата от приложение I за борба и за изкореняване на инфекцията на херпесвирус 1 (BHV-1) по говедата, подолу наричана „инфекциозен ринотрахеит по говедата“ или „ИРГ“, в регионите на тези държави-членки, уточнени във втора колонка на таблицата от приложение I, са одобрени.

Член 2

1. Говедата за отглеждане и за производство, произхождащи от държавите-членки или от региони на тези държави, които не фигурират в списъка на приложение II, и предназначени за държавите-членки или за региони на държавите членки, които фигурират в приложение I, представят най-малко следните допълнителни гаранции:

а) животните произхождат от стопанство, в което според официалната информация няма констатирано никакво клинично или патологично доказателство за инфекциозен ринотрахеит по говедата през последните дванадесет месеца;

([1]) ОВ L 16, 25.1.1993 г., стр. 50. Решение, последно изменено с Решение 2000/502/ЕО (ОВ L 200, 8.8.2000 г., стр. 62).

([2]) *Наръчник за нормите за диагностични тестове и за ваксини*, 4-то издание, август 2000 г.

▼B

б) те са били изолирани в одобрено от компетентния орган помещение през тридесетте дни, които предшестват непосредствено преместването, като всички говеда от същото изолирано помещение трябва да не са проявили клинични симптоми на инфекциозен ринотрахеит по говедата през този период;

в) тези животни и всички други говеда от същото изолирано помещение са били подложени на серологичен тест с отрицателен резултат след взети кръвни проби най-малко двадесет и един дни след пристигането им в изолираното помещение за откриване на следните антитела:

i) в случаите на ваксинирани говеда, антитела против gE-гликопротеин на BHV-1; или

ii) в случаите на неваксинирани говеда, антитела против BHV-1 пълен.

2. По изключение от разпоредбите на параграф 1 компетентните органи на произхождащата държава-членка могат да разрешават експедирането към стопанства, разположени в изброените в приложение I региони, на говеда, които отговарят поне на едно от следните условия:

а) животните произхождат от държава-членка, фигурираща в приложение I, и са от стопанства, незасегнати от BHV-1, и отговарят поне на едно от изискванията, определени в приложение III;

б) животните са предназначени за производство на месо и отговарят на следните условия:

i) животните:

— произхождат от стопанства, незасегнати от BHV-1 по смисъла на приложение III, или

— са от ваксинирани и редовно реваксиниране майки, или

— са били ваксинирани и редовно реваксинирани с делеционна ваксина gE в съответствие с инструкциите на производителя, или

— са подложени в произхождащата държава-членка — с отрицателен резултат — на серологичен тест за откриване на антитела по смисъла на параграф 1, буква в) с взета кръвна проба четиринадесет дни преди експедирането и

▼M3

ii) се превозват, без да влизат в контакт с животни от по-нисък санитарен статус на път за стопанство, чийто BHV-1 статут е неизвестен, разположено в получаващата държава-членка, която фигурира в приложение I, където в съответствие с одобрената национална програма за изкореняване всички животни са угоявани в закрити помещения и откъдето те могат да бъдат отпращани единствено към кланицата;

▼B

в) животните произхождат от стопанства, в които всички говеда на възраст повече от петнадесет месеца са били ваксинирани и редовно реваксинирани и всички животни на възраст повече от девет месеца са били подлагани — с отрицателен резултат — и на интервали, които не превишават дванадесет месеца, на серологичен тест за откриване на антитела срещу gE-гликопротеин на BHV-1, и където са подлагани — с отрицателен резултат — на тест за откриване на антитела по смисъла на параграф 1, буква в), i), осъществен от взети кръвни проби четиринадесет дни преди експедирането;

▼B

г) животните с произход от стопанства, свободни от BHV-1, съгласно определението в приложение III, които са разположени в държава-членка, в която инфекциозният ринотрахеит по говедата е заболяване, което подлежи на задължително обявяване и в която в границите на област с радиус от 5 km около стопанството няма нито клинични, нито патологични данни за заразяване с BHV-1 през последните 30 дни, а животните са били изследвани за антитела чрез кръвна проба, взета през последните 14 дни преди експедирането и са показали отрицателни резултати, както е посочено в параграф 1, буква в).

3. Говедата за клане, произхождащи от държави-членки или от региони на държави-членки, които не фигурират в списъка на приложение II, и предназначени за държави-членки или за региони на тези държави-членки, които фигурират в приложение I, се превозват директно към определената кланица или към одобрения сборен център, откъдето са отвеждани, в съответствие с член 7, второ тире, от Директива 64/432/ЕИО, към кланицата за клане.

4. Раздел В, точка 4 от санитарния сертификат, предвиден в приложение Е, образец 1 към Директива 64/432/ЕИО, който съпътства говедата, предмет на параграф 1, съдържа следните бележки:

а) след първото тире: „ИРГ“;

б) след второто тире: „член 2, параграф …, буква …, от Решение 2004/558/ЕО на Комисията.“

Член 3

1. Говедата за отглеждане и за производство, произхождащи от държави-членки или от региони на тези държави-членки, които не фигурират в списъка на приложение II, и предназначени за държави-членки или за региони на тези държави-членки, неза-сегнати от инфекциозен ринотрахеит по говедата, и изброени в приложение II, представят следните допълнителни гаранции:

а) животните отговарят на допълнителните гаранции, предвидени в член 2, параграф 1, букви а) и б);

б) тези животни и всички други говеда от същото изолирано поме-щение, предмет на член 2, параграф 1, буква б), са били подложени — с отрицателен резултат — на серологичен тест, извършен от взети кръвни проби по-малко от двадесет и един ден след пристигането в изолиращото помещение за откриване на антитела на пълен BHV-1;

в) те не са били ваксинирани срещу инфекциозен ринотрахеит по говедата.

2. Говедата за клане, произхождащи от държави-членки или от региони на държави-членки, които не фигурират в списъка на приложение II, и предназначени за държави-членки или за региони на тези държави-членки, изброени в приложение II, се превозват директно към определената кланица за клане, в съот-ветствие с член 7, първо тире, от Директива 64/432/ЕИО.

3. Раздел В, точка 4 от санитарния сертификат, предвиден в приложение Е, образец 1 към Директива 64/432/ЕИО, който съпътства говедата, предмет на параграф 1, съдържа следните бележки:

а) след първото тире: „ИРГ“;

▼M3

б) след второто тире: „член 3, параграф …, буква … от Решение 2004/558/ЕО на Комисията“.

▼M3

4. Чрез дерогация от параграф 1, букви а) и б) компетентният орган в получаващата държава-членка може да позволи въвеждането на говеда, предназначени за производство на месо, в стопанство, незасегнато от BHV-1 съгласно определението в приложение III („стопанство, незасегнато от BHV-1“), разположено в район от посочената държава-членка, включен в приложение II, при следните условия:

а) животните трябва да не са били ваксинирани срещу BHV-1 и трябва да произхождат и от раждането си да са били отглеждани в незасегнати от BHV-1 стопанства;

б) животните се превозват, без да влизат в контакт с животни с по-нисък здравен статус;

в) най-малко 30 дни непосредствено преди изпращането или от раждането в случаите, в които животните са на възраст под 30 дни, животните са отглеждани в стопанството, от което произхождат, или в изолиращо помещение, одобрено от компетентния орган, разположено в държава-членка, в която инфекциозният ринотрахеит по говедата е сред болестите, за които съществува задължение за нотифициране, и в радиус от 5 km около стопанството или изолиращото помещение не е имало клинични или патологични доказателства за инфекция с BHV-1 през последните 30 дни;

г) животните са били подложени — с отрицателен резултат — на серологичен тест за наличие на антитела на gE-гликопротеина на BHV-1, при животни, произхождащи от ваксинирано за BHV-1 стадо, или, във всички останали случаи, на серологичен тест за антитела на пълен BHV-1, направени върху кръвна проба, взета в рамките на 7 дни преди изпращането от упоменатото в буква в) стопанство;

д) в получаващото стопанство, незасегнато от BHV-1, всички животни се угояват в закрито помещение и напускат стопанството само за да бъдат превозени до кланицата;

е) животните, упоменати в буква г), са подложени на серологичен тест за антитела на gE-гликопротеина на BHV-1 или на пълен BHV-1, направен върху проба, взета в рамките на 21 до 28 дни след пристигането в стопанството, упоменато в буква д),

i) с отрицателен резултат при всеки от случаите; или

ii) статутът на стопанството като незасегнато от BHV-1 се отнема, докато заразените животни бъдат заклани в рамките на по-малко от 45 дни след пристигане в стопанството, и

— животните, намиращи се в пряк контакт със заразените животни, са дали отрицателни резултати на тест за наличие на антитела на gE-гликопротеина на BHV-1 или на пълния BHV-1, направен върху кръвна проба, взета не по-рано от 28 дни след преместването на заразените животни, или

— животните, отглеждани в едно и също пространство със заразените животни, са дали отрицателни резултати на тест за наличие на антитела на пълния BHV-1, направен върху кръвна проба, взета не по-рано от 28 дни след преместването на заразените животни, или

— останалите животни в стопанството са дали отрицателни резултати при теста за наличие на антитела на пълния BHV-1, направен върху кръвна проба, взета не по-рано от 28 дни след преместването на заразените животни, или

▼M3

— статутът на незасегнато от BHV-1 стопанство е възстановен в съответствие с точка 4 от приложение III.

5. zПолучаващата държава-членка, упомената в параграф 4, съобщава на Комисията и на останалите държави-членки регионите, изброени в приложение II, в които ще бъдат прилагани разпоредбите на параграф 4, както и датата на планираното прилагане.

▼B

Член 4

Говедата за отглеждане и за производство, произхождащи от държава-членка или от регион на тази държава-членка, които фигурират в приложение II, и са предназначени за държава-членка или за регион на тази държави-членка, които фигурират в приложения I и II, отговарят на условията, предвидени в член 2, параграф 1, буква а).

Член 5

Държавите-членки следят серологичният тест, предмет на член 2, параграф 1, буква в), ii), и член 3, параграф 1, буква б) за откриване на антитела за пълен анти-BHV-1, да бъде по стандарт по отношение на силно позитивните, слабо позитивните и негативните серуми, приети за международни норми от МОЕ за тестовете BHV-1.

Член 6

Решение 2004/215/ЕО се отменя.

Член 7

Настоящото решение се прилага от 26 юли 2004 г.

Член 8

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

▼**M8**

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Държави членки	Региони на държави членки, по отношение на които се прилагат допълнителните гаранции за инфекциозен ринотрахеит по говедата в съответствие с член 9 от Директива 64/432/ЕИО
Белгия	Всички региони
Чешка република	Всички региони
Германия	Федералните провинции Bremen Hamburg Hesse Lower Saxony North Rhine-Westphalia Rhineland-Palatinate Saarland Schleswig-Holstein
Италия	Регион Friuli-Venezia Giulia Автономна провинция Trento

▼**M8**

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Държави членки	Региони на държави членки, по отношение на които се прилагат допълнителните гаранции за инфекциозен ринотрахеит по говедата в съответствие с член 10 от Директива 64/432/ЕИО
Дания	Всички региони
Германия	Федералните провинции Baden-Württemberg Bavaria Berlin Brandenburg Mecklenburg-Western Pomerania Saxony Saxony-Anhalt Thuringia
Италия	Регион Valle d'Aosta Автономна провинция Bolzano
Австрия	Всички региони
Финландия	Всички региони
Швеция	Всички региони

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Стопанство, незасегнато от BHV1

1. Дадено стопанство, в което се отглежда едър рогат добитък, се счита за незасегнато от инфекция с BHV1, ако отговаря на условия, определени в настоящото приложение.

1.1. Не е регистриран никакъв съмнителен случай на инфекция с BHV1 в стопанството през последните шест месеца и никое животно от стопанството не проявява клинични симптоми на инфекция с BHV1.

Стопанството и всички съседни пасбища или постройки, независимо от собственика, които представляват част от стопанството като епидемиологична единица, следва да бъдат действително отделени от всички пасбища или сгради с по-нисък BHV1 статут посредством естествени или физически бариери, които ефективно възпрепятстват прекия контакт между животните с различен здравен статут.

1.2. Единствено говеда, произхождащи от стопанства, разположени в държави-членки или в региони от тези държави, които фигурират в приложение II, или произхождащи от стопанства, незасегнати от BHV1, са влезли и никое от животните в стопанството не е било в контакт с животни, които не са от стопанствата, разположени в държавите-членки или в региони от тях, които фигурират в приложение II, или с животни, които произхождат от стопанства, засегнати от BHV1.

1.3. Кравите са осеменявани единствено със сперма, произведена в съответствие с Директива 88/407/ЕИО, или са оплодени от бикове, произхождащи от стопанства, разположени в държави-членки или региони от тях, които фигурират в приложение II към настоящото решение, или от стопанства, незасегнати от BHV1.

1.4. В стопанството се прилага най-малко една от следните програми за откриване на вируса:

1.4.1. серологичен тест за откриване на антитела anti-BHV1 с отрицателен резултат във всички случаи, извършен с най-малко две кръвни проби, взети през интервал от пет до седем месеца от всички крави на възраст повече от девет месеца и от всички говеда на възраст повече от девет месеца, използвани или предназначени за отглеждане;

1.4.2. серологичен тест за откриване на антитела anti-BHV1 с отрицателен резултат във всички случаи, извършен с най-малко:

— две млечни проби, взети през интервал от пет до седем месеца от всички дойни крави, поотделно или в смес от млечни проби от не повече от пет животни; и

— две кръвни проби, взети през интервал от пет до седем месеца от всички недойни крави на възраст повече от девет месеца и от всички говеда на възраст повече от девет месеца, използвани или предназначени за отглеждане;

1.4.3. в случаите на млечни ферми, в които поне 30 % от говедата са дойни крави, е направен серологичен тест за антитела anti-BHV1 с отрицателен резултат във всички случаи, с най-малко:

— три млечни проби, взети през интервал от най-малко три месеца, от мляко, събрано от не повече от 50 дойни крави, в зависимост от спецификациите на използвания тест, и

— една самостоятелна кръвна проба, взета от всички недойни крави на възраст повече от девет месеца, и от всички говеда на възраст повече от девет месеца, използвани или предназначени за отглеждане;

▼M1

1.4.4. всички говеда от стопанството произхождат от стопанства, разположени в държавите-членки, или в региони от тези държави, фигуриращи в приложение II, или в стопанства, незасегнати от BHV1.

2. Статутът „незасегнато от BHV1“, присъден на стопанство за отглеждане на едър рогат добитък, се запазва, ако:

2.1. определените в точки от 1.1 до 1.4 условия са изпълнени, и

2.2. в стопанството се прилага най-малко една от следните програми за откриване на вируса в продължение на период от 12 месеца:

2.2.1. серологичен тест за откриване на антитела anti-BHV1 с отрицателен резултат във всички случаи, извършен с най-малко една самостоятелна кръвна проба, взета от всички говеда на възраст повече от 24 месеца;

2.2.2. серологичен тест за откриване на антитела anti-BHV1 с отрицателен резултат във всички случаи, извършен с най-малко:

— една самостоятелна млечна проба, взета от всички дойни крави, поотделно или в смес от млечни проби, взети от не повече от пет животни, и

— една самостоятелна кръвна проба, взета от всички недойни крави на възраст повече от 24 месеца, и от всички говеда на възраст повече от 24 месеца;

2.2.3. в случаите на млечни ферми, в които поне 30 % от говедата са дойни крави, е направен серологичен тест за антитела anti-BHV1 с отрицателен резултат във всички случаи, с най-малко:

— две млечни проби, взети през интервал от три до 12 месеца, от мляко, събрано от не повече от 50 дойни крави, в зависимост от спецификациите на използвания тест, и

— една самостоятелна кръвна проба, взета от всички недойни крави на възраст повече от 24 месеца, и от всички говеда на възраст повече от 24 месеца.

3. Статутът на незасегнато от BHV1 стопанство за отглеждане на едър рогат добитък се отнема, ако по време на описаните в точки от 2.2.1 до 2.2.3 тестове някое от животните реагира положително на теста за откриване на антитела anti-BHV1.

4. Отнетият в съответствие с точка 3 статут на незасегнато от BHV1 стопанство се възстановява само след провеждането на серологичен тест за антитела anti-BHV1, започнат не по-рано от 30 дни след отстраняването на серопозитивните говеда, с отрицателен резултат във всички случаи, с най-малко:

— две млечни проби, взети през интервал от поне два месеца, от всички дойни крави, поотделно или в смес от млечни проби, взети от не повече от пет животни, и

— две кръвни проби, взети през интервал от най-малко три месеца от всички недойни крави и от всички говеда.

▼**M1**

Бележка:

а) По отношение на споменатия в настоящото приложение серологичен тест за откриване на антитела anti-BHV1 се прилагат принципите, изложени в член 2, параграф 1, точка в) относно ваксинационния статут на тестваните животни;

б) Обемът на сместа от млечни проби, спомената в настоящото приложение, може да варира на основание документни доказателства относно това, че тестът е достатъчно чувствителен, за да засече и най-слабата положителна реакция при всякакви обстоятелства в течение на ежедневната работа на лабораторията при различен обем на сместа от проби.